

ומתרצת הגמרא: **חזו לנזיאתא**. ראויות הן לכסות את הגיגית שעושים בה את השיכר.

איבא דאמרי [יש להקשות להיפך]: **בשלמא למאן דאמר חוצלות היינו מחצלות ממש,**

של שעם ושל גמי — **חזו לנזיאתא**. של שק ושל ספירא — **חזו לפרסי ונפוזתא**.

אלא למאן דאמר מאי חוצלות, מרזובלי, בשלמא של שק ושל ספירא — **חזו לגולקי וצני**. **אלא של שעם ושל גמי, למאי חזו?**

ומתרצת הגמרא: **חזו לכינתא דפירי**.

תניא: אמר רבי חנניה: כשירדתי לגולה [לבבל] מצאתי זקן אחר, ואמר לי: מסכבין

בבודיא [מחצלת], כיון שסתמה לסיכוך ולא לשכיבה ואין היא חשובה כלי לקבל טומאה. **וכשבאתי אצל רבי יהושע אחי אבא הודה לדבריו**.

אמר רב הסדא: והוא דלית ליה לאותה מחצלת גדנפא, שאם יש לה שפה סביב, הרי היא כשאר כלים העשויים לתת בתוכן פירות וכדומה, שמטמאין במת.

אמר עילא: הני בודיתא [מחצלות] **דבני מחזא, אלמלא קיר [גדנפא] שלחן — מסכבין בהו**.

תניא נמי הכי: מסכבין בבודיא, ואם יש להן קיר — אין מסכבין בהן.

הדרן עלך סוכה.